

Sygn. akt I ACz 1394/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **S. Ż.**

przeciwko: **Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu nr 2 w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania zawartego w pkt II postanowienia Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 6 czerwca 2012 r. sygn. akt I C 646/11

p o s t a n a w i a:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem I instancji w miejsce kwoty 3.960zł, a dalej idące zażalenie oddalić;**
- zasądzić od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu w pkt II postanowienia z dnia 6.06.2012 r. umarzającego postępowanie w sprawie, orzekł o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.960 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 355 k.p.c. oraz § 6 ust. 6 oraz § 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że pozwany złożył wniosek o przyznanie kosztów i wniosek ten jest zasadny.

Powód w zażaleniu domagała się jego zmiany i nieobciążanie go kosztami postępowania. Wskazał, że Fundacja (...) złożyła pozew przeciwko pozwanemu bez jego wiedzy i to ona winna ponosić koszty tego postępowania.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zaskarżone postanowienie podlegało zmianie, lecz z innych przyczyn aniżeli podniesione w zażaleniu.

Podnoszone przez powoda w zażaleniu okoliczności, pomijając nawet kwestię braku ich udowodnienia, nie miały znaczenia dla oceny trafności rozstrzygnięcia o obciążeniu powoda kosztami niniejszego postępowania. Zważyć należy, że do pozwu załączone zostało pełnomocnictwo udzielone przez powoda radcy prawnemu K. P. (k. 12), a także R. R. (k. 59) do występowania w imieniu powoda w sprawie o zapłatę przeciwko Skarbowi Państwa. W świetle powyższego oraz mając na uwadze cofnięcie pozwu przez powoda, nie budzi wątpliwości zasadność obciążenia go kosztami postępowania. W świetle stanowiska powoda Sąd Apelacyjny nie znalazł także podstaw do zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c.

Tym niemniej Sąd I instancji przy wydaniu zaskarżonego postanowienia dopuścił się szeregu błędów. Sąd ten nie wskazał bowiem podstawy prawnej rozstrzygnięcia o kosztach procesu, którą w razie cofnięcia pozwu nie stanowi art. 355 k.p.c., ale art. 203 § 3 k.p.c. Nadto zgodnie z art. 99 k.p.c. Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prokuratorę Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Powyższe prowadzi do wniosku, iż w sprawach tych podstawę ustalenia stawki minimalnej wynagrodzenia radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa stanowią przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Przede wszystkim jednak zważyć należy, że zgodnie z pozwem oraz pismem pełnomocnika powoda z dnia 31.08.2011 r. (k. 56) powód w rozpoznawanej sprawie domagał się wyłącznie zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 10.000 zł oraz zasądzenia kwoty 500 zł na cel społeczny – Fundację (...) z siedzibą w W..

Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, iż naruszenie dobra osobistego może uzasadniać wystąpienie z roszczeniami zarówno o charakterze majątkowym, jak i nie majątkowym. Wobec powyższego przy orzekaniu o kosztach postępowania § 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych (i odpowiednio § 11 ust. 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie) będzie miał zastosowanie jedynie w razie wystąpienia przez poszkodowanego jednocześnie z roszczeniem o charakterze niemajątkowym i majątkowym. Jeżeli jednak poszkodowany domaga się wyłącznie ochrony o charakterze majątkowym, np. występuje jedynie z roszczeniem o zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, wówczas orzeczenie o kosztach zastępstwa prawnego winno znaleźć podstawę wyłącznie w § 6 tego rozporządzenia.

Powód niewątpliwie dochodził w sprawie wyłącznie roszczenia majątkowego, co wykluczało zasądzenie od niego na rzecz pozwanego kwoty 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawach o ochronę dóbr osobistych.

Nadto, wbrew przekonaniu Sądu Okręgowego, przy wartości przedmiotu sporu w kwocie 10.500 zł koszty zastępstwa procesowego winny zostać ustalone zgodnie § 6 pkt 5 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, zgodnie z którym przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł stawka minimalna wynagrodzenia wynosi 2.400 zł, a nie wskazany przez Sąd Okręgowy § 6 pkt 6 rozporządzenia, który dotyczy spraw o wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000 zł.

Wobec powyższego konieczna była zmiana zaskarżonego postanowienia i obniżenie zasądzonej od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwoty z 3.960 zł do kwoty 2.400 zł., o czym Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 oraz § 13 ust. 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie. Koszty zastępstwa procesowego w sprawie wynosiły bowiem 300 zł, zaś pozwany wygrał to postępowanie w 60%.